

Arrest

nr. 45 790 van 30 juni 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 22 april 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 mei 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 juni 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat N. DIRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Zoals ik hiertoe gemachtigd ben door artikel 57/10 van de Vreemdelingenwet, weiger ik u de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen. U hebt namelijk geen gevolg gegeven aan mijn aangetekend schrijven dat naar uw gekozen woonplaats werd gestuurd en u op 5 maart 2010 opriep, en u hebt mij geen geldige reden meegedeeld ter rechtvaardiging van uw afwezigheid binnen een termijn van 15 dagen na de datum van deze oproeping.

Zo maakt u het mij onmogelijk te oordelen of er, wat u betreft, sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming.

Bovendien geeft uw gedrag blijk van desinteresse in de asielprocedure, wat onverenigbaar is met het bestaan, wat u betreft, van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van voormeld Verdrag of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de

subsidiare bescherming, en met de plicht van de asielzoeker om zijn medewerking te verlenen aan de overheid die over zijn verzoek moet beslissen.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker roept overmacht in omdat hij de uitnodiging voor gehoor nooit heeft ontvangen, en roept om deze reden een schending in van de artikelen 57/10, 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.2. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door verweerder bij toepassing van artikel 57/8 van de vreemdelingenwet met aangetekende zending heeft opgeroepen op de door hem gekozen woonplaats: "Gasstraat 129, 2060 Antwerpen" (administratief dossier, stuk 4, verklaring betreffende woonstkeuze van 19 januari 2010). Aangezien verzoeker zonder geldige reden geen gevolg heeft gegeven aan deze oproeping, heeft de Commissaris-generaal op grond van artikel 57/10 van de vreemdelingenwet correct besloten tot de weigering van de hoedanigheid van vluchteling en van de subsidiare beschermingsstatus. Verzoeker roept overmacht in, maar verweerder benadrukt terecht dat overmacht enkel kan voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden. Uit het administratief dossier blijkt dat een bericht van aangetekende zending werd achtergelaten op 12 februari 2010, maar dat verzoeker deze zending nooit heeft afgehaald (administratief dossier, stuk 3). Verzoeker brengt geen overtuigende verklaring aan voor het feit dat hij de aangetekende zending nooit heeft afgehaald en toont bijgevolg niet aan dat dit buiten zijn wil gebeurde en onmogelijk kon worden voorzien of vermeden zodat de ingeroepen overmachtsituatie niet aanvaard kan worden.

Uit het niet reageren op een oproeping zonder hiertoe enige overmacht aan te tonen, komt de Commissaris-generaal terecht tot het besluit dat dit optreden van verzoeker blijk geeft van een desinteresse in de gevoerde asielprocedure, wat onverenigbaar is met het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit wordt gedefinieerd in het kader van de subsidiare bescherming bepaald bij artikel 48/4 van dezelfde wet.

Verwerende partij heeft derhalve artikel 57/10 van de vreemdelingenwet op correcte wijze toegepast.

Na de vaststelling van de correcte toepassing van artikel 57/10 van de vreemdelingenwet dient niet op de inhoudelijke elementen van de asielaanvraag te worden ingegaan (RvS 7 mei 2008, nr. 2690 (c)). Door verzoeker wordt geen gegrond middel aangevoerd.

Dienvolgens kan in hoofde van verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiare beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend en tien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS